

forudsættes at ville udsætte Vidnet selv, dets Ægtefælle, Forældre eller Børn for Tab af borgerlig Agtelse eller Velfærd, medens det dog paa den anden Side i den ægteskabelige Fortroligheds Interesse hjemler Ret til overhovedet at nægte Vidnesbyrd om Meddelelser, som Vidnets Ægtefælle under Ægteskabet har gjort Vidnet, — en Fritagelse, som det tidligere Forslag ikke medtog.

3) Grænserne for *Vidners Mødepligt* og Reglerne om Godtgørelse til Vidner ere paa enkelte Punkter ændrede.

De almindelige Grænser for Mødepligten ere vel de samme som i det tidligere Forslag, kun at Dampskibsbefordring er sat i Klasse med Jærnbanebefordring (altsaa i *Underretssager*: Underretskredsen eller højst 9 Mil med Jærnbane eller Dampskib eller 3 Mil paa anden Maade, og i *Landsrets-* og nu ogsaa *Højesteretssager*: Landretskredsen eller 18 Mil med Jærnbane eller Dampskib eller 6 Mil paa anden Maade); men der er dog hertil føjet den Bestemmelse, at det af vedkommende Ret eller dens Formand kan paalægges et fjærner boende Vidne at give Møde for Landsret eller for Højesteret, naar det for Sagens Oplysning anses nødvendigt (Udkastets § 148, det tidligere Forslags §§ 202 og 351). Ved denne Ordning opnaas paa den ene Side at sikre Folk mod at skulle foretage forholdsviis lange Rejser alene af Hensyn til en eller anden ubetydelig Sag, medens man paa den anden Side i vigtigere Sager, hvor Retten lægger særlig Vægt paa at faa et fjærnt boende Vidne frem til umiddelbar Afhøring for den, aabner den i saa Henseende ønskelige Adgang. Det er derhos i § 148 udtrykkelig forudsat, at et Vidne særlig kan forpligte sig til at møde uden for den lovbestemte Grænse og derved komme ind under de samme Tvangsmidler, som gælde med Hensyn til den direkte i Loven foreskrevne Mødepligt.

Fremdeles har man — for at gøre den af Umiddelbarhedsprincippet nødvendig krævede Udvidelse af den hidtil saa snævert begrænsede Pligt til at møde som Vidne saa lidet følelig som muligt — udvidet Vidnernes Ret til *Godtgørelse* paa samme Maade som i Straffeprocudkastet. Udkastets § 170 giver nemlig ethvert Vidne Krav paa en Godtgørelse for Tidsspilde af 1 Kr. (eller for Tidsrum af 4 Timer og derover mere) samt, for saa vidt det har længere end 1 Mil til Retten, Krav paa Erstatning for Rejsudgifter med 50 Ø. pr. løbende Mil (eller undtagelsesvis mere).

I Forbindelse med Reglerne om Vidners Mødepligt og Godtgørelseskrav kan Opmærksomheden henledes paa den nyoptagne Regel i § 149, 2det Stykke, om, at en Landsret eller Højesteret kan lade Vidner afhøre ved et eller to af sine Medlemmer i Stedet for ved Underret, saafremt ikke begge Parter modsætte sig dette. Denne Regel vil bl. a. kunne anvendes, hvor et større Antal fjærnt fra Rettens Sæde hjemmehørende Vidner skulle afhøres, idet Rettens Delegerede da, for at spare Vidnernes Tid og skaane Parterne for betydelige Udgifter, selv kunne begive sig til Vidnernes Hjemting og der foretage Afhøringen (jfr. endvidere herved § 59).

4) Med Hensyn til *Vidners Afhørelse* bibeholder nærværende Udkast i sin § 158 Afhørelse ved Parterne som det normale, men afviger i øvrigt noget fra Reglerne i det tidligere Forslags §§ 190 og 191. Saaledes er der — ligesom i Straffeprocudkastets § 243 — indført den Forandring, at Modafhøring først kan finde Sted, naar den første Afhøring helt er sluttet. Den Adgang til Modafhøring af et Vidne successivt med Hensyn til dets Besvarelse af hvert enkelt Spørgsmaal, som det tidligere Forslag hjemlede, om end med nogen Modifikation, maa nemlig anses uforenelig med en ordentlig og planmæssig Afhøring fra den Parts Side, som fører Vidnet. Endvidere er det i § 158, 2det Stykke, paalagt Retten paa Begæring af Vidnet eller en af Parterne at overtage Afhøringen i forskellige nærmere angivne Tilfælde (nemlig naar en Part ikke selv er Sagfører og ej heller møder ved Sagfører, naar Vidnets Helbredstilstand kræver Afhørelse paa et særligt Sted, saavel som overhovedet i Underretssager). Denne Regel er foranlediget dels ved Hensynet til, at de personlig mødende Parter kunne være ude af Stand til eller i alt Fald lidet egnede til at foretage Afhøringen, dels ved Hensynet til Vidnerne, der navnlig under den offentlige Afhøring kunne udsættes for mange Ubehageligheder, som Rettens Kontrol kun delvis vil kunne afværge.

Om det vigtige Punkt, Vidneforklaringers *Protokollation*, indeholdes Reglerne i § 163. Den i Udkastet hjemlede fuldstændige Appel til Højesteret i Forbindelse med Ønskeligheden af i saa stort Omfang som muligt at undgaa en Gentagelse af selve Vidneførslen for Højesteret nødvendigvis en fyldigere Protokollation end foreskrevet i det tidligere Forslags § 84, 2det Stykke, saavel som Oplæsning og Godkendelse af